

IX.

Øberligere Betænkning

over

Lovudkastet angaaende at ugifte Fruentimmer med det sybte 25de Aar ere myndige under Curator.

(Afgiven af Landsthingets Udvalg.)

Efter den Foranledning, som Forhandlingerne ved Sagens anden Behandling have givet, har Udvalget taget under fornyet Overveelse, hvorvidt der maatte være Anledning til at knytte indskrænkende Betingelser til den foreslaaede Myndiggjørelse af respective 18 og 25-aarige Qvinder.

Med at Foranstaltningens Sværffættelse udfattes i nogle Aar, naar kun det til Grund for samme liggende, vigtige Princip sandt Lovgivningens Anerkjendelse, vilde der i og for sig intet Væsentligt kunne være at erindre. Udvalget skjønner imidlertid ikke rettere, end at den tilsigtede Betyggelse i Hovedsagen indeholdes i Forslaget, saaledes som det ved 2den Behandling er vedtaget; thi, naar de i Overformynderierne indstaaende, betydelige Capitaler, som tilhøre Qvinder over 18 Aar, i 3 Aar ikke kunne opsiges til Udbetaling, er der ikke stor Fare for, at der i dette Tidsrum vil blive disponeret over dem, og de Paagjældende faae saaledes tilstrækkelig Leilighed til at forberede de Beslutninger, de i sin Tid maatte have at tage om deres Anbringelse. Hvad derimod dem angaaer, som i Løbet af disse 3 Aar maatte opnaae Myndighedsalderen, ere de aabenbar ikke anderledes stillede end alle de, med hvem dette for Frem-

tiden bliver Tilfældet; thi, hvorvel den Grad af Modenhed, de maatte have opnaaet, naturligvis vil være meget forskjellig — hos dem som hos de Mænd, der befinde sig i tilsvarende Forhold — saa er den Udvikling, de have at undergaae, dog noget saa Individuelt, at en i Loven fastsat Overgangstid fra dette Synspunkt vilde være uden Indflydelse. Paa den anden Side sees det let, at det vilde føre til vanskelige Forviklinger med Hensyn til de Qvinderne vedkommende Bestemmelser, der indeholdes i den Rigsdagen foreliggende Næringslov, dersom der for deres Rettsforhold skulde indføres et Provisorium, som om nogle Aar skulde undergaae en væsentlig Forandring.

Medens Loven saaledes formeentlig alt indeholder den foreløbige Betyggelse mod Arvevielders Forøvelse, hvorom her kan være Tale, savner den unagteligen en Tidsfrist, som kunde sætte Vedkommende, navnlig Forældre, istand til ved særlige Dispositioner at træffe de Foranstaltninger, som de maatte ansee for hensigtsmæssige som Følge af denne Lov. En saadan skal Udvalget derfor saa meget mere bringe i Forslag, som denne for dette Diemed ikke behøver en Længde, som kunde